

[Maisted]

officielt stadig mener, at der skal indføres kernekraft i Danmark – og så kommer den sædvanlige formulering med, at man vil sikre sig på alle leder og kanter, sådan at man principielt kan udskyde det i al evighed. Det afhænger jo af, hvem der er bestemmende i socialdemokratiet og regeringen, om vi overhovedet skal have indført kernekraft her i landet. Men det har selvfølgelig ikke noget med teknikken at gøre. Hvis man virkelig mente noget af det, man sagde, forlangte man selvfølgelig Barsebäck-værket lukket i morgen. Hvis man har betænkeligheder med hensyn til sikkerheden ved indførelse af kernekraft i Danmark, hvor man kan placere den betydelig mere hensigtsmæssigt end ved Barsebäck og kan etablere langt bedre anlæg, ville man selvfølgelig kræve Barsebäck lukket. Det er rigtigt, at der er en teoretisk uheldschance på 1:50.000 år pr. reaktor, men det uheld kunne, hvis man mente noget med, at man følte sig usikker, jo lige så godt ske i morgen.

Man er altså af den opfattelse, at vi taler om det største ikke-eksisterende problem for øjeblikket, når vi taler om sikkerhed i forbindelse med driften af kernekraftværker. Det er der også god grund til, for der er endnu ikke ført bevis for, at der er sket uheld, der har kostet menneskeliv. Der er altså ikke sket uheld af de dimensioner, man er så nervøs for, på trods af at både USA, Rusland og en række andre lande har taget kernekraften i brug. Tværtimod viste fjernsynet en udsendelse, hvor man i Rusland konstaterede, at selvfølgelig skulle man da bruge kernekraft. Hvad var alternativet? Det var kulfyrede kraftværker, som indebar en langt større risiko med langt større dødelighed for befolkningen på grund af svovlnedfald, tungmetaller – og så sagde de også radioaktivt nedfald fra et kulfyret kraftværk. Jeg vil godt benytte lejligheden til at spørge ministeren: har man foretaget og vil man foretage undersøgelser af eventuelt radioaktivt nedfald i forbindelse med kulfyrede kraftværker? Vi har ikke noget af sammenlignende oplysningerne med ud over det, vi ved om kulfyrede kraftværker, at hvis man ikke renser ordentligt osv., er dødelighedsprocenten langt større for befolkningen ved at anvende disse kraftværker.

Der er altså ikke megen logik i at udsætte et kernekraftprogram for Danmark. Der er intet belæg for, at det ikke er en fornuftig

disposition. Der er tværtimod belæg for, at det, vi foretager os for øjeblikket, hvor vi skal udbygge vores kraftforsyning ved hjælp af kul, er en direkte tåbelig beslutning i forhold til at indføre kernekraftværker her i landet.

Men nu får vi altså genoptaget debatten. Den 1. oktober 1980 har man fået et resultat fra den svensk-danske komité, og til den tid går jeg ud fra at hr. Camre meget mere præcist kan sige, om han vil lukke Barsebäckværket. Eller måske vil han blot stadig væk udtale, at det kunne da godt være, at man skulle overveje på den ene side og på den anden side. Vi må jo også tage hensyn til både svenskerne og den strøm, vi køber fra Barsebäck.

Jeg er i hvert fald glad for én ting i ministerens redegørelse. Vi kan tilslutte os enhver fornuftig beredskabsplan, for det er klart, at den psykologiske betydning for befolkningen af, at man har en fornuftig beredskabsplan, er stor. Der skal ikke spares på det område, når det gælder om at føre en fornuftig oplysningskampagne om det største ikke-eksisterende problem i Danmark.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil også gerne sige tak til miljøministeren, fordi vi har fået denne redegørelse og denne debat. I betragtning af, hvilke enorme problemer der er tale om her, er det på høje tid, at vi i dette hus kommer til at behandle dem noget mere indgående end hidtil.

Ministeren skal også have tak for selve redegørelsen. Den viser nemlig med lysende klarhed, at man ikke aner, hvad man skal stille op. Den er tynd trods de mange ord, og den er ubehjælpelig, så det er en ynke. Det er da ærlig snak i forhold til en glatpoleret beredskabsplan, som giver opskrifter på klaring af alle problemer – uanset at man erkender, at man ikke klarer dem.

Selvfølgelig kunne man have forventet, at den reviderede og godkendte beredskabsplan holdt lidt mere af, hvad navnet lovede, og at ministerens redegørelse for disse planer også indeholdt noget af dette. Skulle man tage helt umiddelbart på sagen, havde der vel for det første været grund til at forvente en gennemgang af den kritik, der er rejst mod atomkraftens sikkerhed i al almindelighed og Barsebäck's i særdeleshed, herunder værkets